

S A V A S

Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijos laikraštis // 2020 m. rugsėjis – gruodis Nr.1

Redakcijos žodis

Šiuo karantino laikotarpiu, kuris visus priverčia šiek tiek kitaip pažvelgti į gyvenimą, sustabdo mūsų įprastas veiklas ir keičia pomėgius bei vertybes, nes verčia užsidaryti ne tik nuo pasaulio, bet ir savyje. Ir tada beveik kiekvienas atranda talentą, kurio galbūt nė neįtarė turįs, ar pradeda tokią veiklą, kuri yra tikrai neįprasta, bet naudinga. Ir mes būrelio „Kuriu žodžiu“ nariai, mokytojos Rimos paskatinti, nusprendėme išlaisvinti savo kūrybos džiną ir pabandyti leisti gimnazijos laikraštį „Savas“.

Mūsų laikraščio pagrindinis tikslas yra ne tik įkvėpti kitus kurti ir veikti, bet taip pat įkvėpti ir pačius save, kad netikėtai neišnyktume kaip neandertaliečiai, bet gal baisiau tapti svetimais vieni kitiems, nes karantino labirintas labai painus... Tada užsidedame dar vienas kaukes ir stengiamės neparodyti savo tikrų jausmų ar emocijų, kai negalime turėti to, kas svarbiausia - artimo ryšio su mylinčiais žmonėmis.

Labai tikimės, kad temos bus įvairios, jų daugės - mes neapsiribosim tik ties tuo, ką turime ir išbandome dabar. Tam reikalingos visos gimnazijos bendruomenės, ypač mokinių, šviesios mintys ir originalios idėjos: išdrįskite svajoti, pasidalinti su kitais, kurti ir džiaugtis sukurtu. Ir tie, kurie iš pradžių gal tik skaitys, vis vien yra kartu tame pačiame kūrybos „burbule“. Palinkėkime vieni kitiems sėkmės!

Redakcijos vardu - Otilija Galvelytė

Šio numerio redakcijos veidukai

Otilija -labai smagi, kūrybinga, viskuo besidominti mergina, jau supratusi savanorystės galią, žinanti, ko nori ir ką gali. Turinti išskirtinę dovaną įtikinti žmones, o balsu gali nuversti kalnus.

Rasa – kaip ji pati sako, yra gamtos vaikas, mėgsta vasaros metu atsikelti dar prieš saulėtekį, kai visi miega. Tada gali tyloje stebėti, kaip gražiai kyla saulė ir nudažo dangų nuostabiomis spalvomis. Tai jos savitiškas būdas atsipalaiduoti ir pasaulį atrasti tarsi iš naujo.
Ir dar yra kinomanė ...

Judita: „Sakyčiau, esu žmogus prie meno. Kiek save pamenu, visada kažką veikiu: tai piešiu, tai įvairiausius rankdarbius „raškau“... Neretai negaliu atsispirti knygoms (tačiau jos nėra iš privalomųjų sąrašo) - tai būtų fantastinio turinio, veiksmo istorijos, kurios labai greitai „užkabina“ ir prikausto dėmesį tiek, kad net naktis netrukdo baigti knygos...“

Yra ir kiti mūsų redakcijoje, bet jie dar neišjudino savo sąnarių, nepakrutino pirštukų (gal per mažai buvo persekiota – ei, ką įdomaus radot?), todėl vis tebesižvalgo nesuprasdami, kas čia ką daro ir ką čia reikia daryti?.. Reikia. Nesvarbu, kad karantinas, nesvarbu, kad mokytojai nežiūri tiesiai į akis – juk augti reikia patiems. Po truputį – bet reikia augti.

Gerardas Adamkevičius, 6 kl.

Baltas laukimas

Krenta, krenta - kaip gražu! -
Mažos snaigės ant langų.
Ir taip noris skrist kartu,
Džiaugtis: balta - nuostabu!

Skamba dainos galvoje,
Dovanėlės - po egle...
Šypsos Senis toks dailus –
Besmegenis kieme mūs!

Nagi, vaikai, marš į lauką!
Gal Kalėdų Senis laukia?!
Žino jis seniai visas
Dovanėlių užgaidas!

Akvilė Dimičiukaitė, 9 b kl.

Eglė Petraitytė, 7 kl.

Judita ir Rasa

Pamąstymai...

„Kartais reikia pabėgėti, kad pamatytum, kas bėgs paskui tave. Kartais turi kalbėti švelniau, kad pamatytum, kas iš tikrųjų tavęs klausosi. Kartais turi žengti žingsnį atgal, kad pamatytum, kas dar stovi tavo pusėje. Kartais turi priimti neteisingą sprendimą, kad pamatytum, kas tave palaiko, kai viskas žlunga.“

Paulo Coelho

Viename interviu Vytautas Šapranauskas yra sakęs: „Niekada niekam iki galo neatsiversiu. Net patiems artimiausiems žmonėms. Kiekvienas turi pasilaikyti savo paslaptį, turėti ką nors savo. Kam? Sau! Jei viską atiduodi, kas tada esi? Kam tada tau vidus, oda iš viršaus, kuri viduje kažką slepia? Ir bendraudamas su žmonėmis – jei tai privaloma aplinka, o tu joje būti nenori, būtinai užsidėsi kaukę ir tik ji tave išgelbės. Man tai paprasta. Bet jei kaukės nenoriu, tiesiog išeinu. Apskritai manau, kad visi vaikštome su kaukėmis, absoliučiai visi“ Šiais žodžiais jis norėjo perduoti dvi pagrindines mintis.

Pirmoji, kad joks žmogus niekada neatsivers kitam visiškai, todėl jis pasilieka bent dalelę tiesos sau. Jei žmonės neturėtų savo paslapčių, gyvenimas taptų nebe toks įdomus ir per daug lengvas. Jie nebesidomėtų vienas kitu, nes manytų, jog žino visą tiesą ir nebematytų prasmės gilintis į situacijas.

Antroji mintis, kurią iškėlė V. Šapranauskas, kad kiekvienas žmogus, nesvarbu, koks nuoširdus ir tikras mums atrodo žiūrint iš šono, vis vien kažkuriuo metu užsideda kaukę. Kaukė, apie kurią čia kalbama, nėra matomas ir apčiuopiamas daiktas, kaip pavyzdžiui, dabartinės medicininės kaukės, kurias mums tenka nešioti, kad apsaugotume save ir kitus nuo viruso. Tai – nematomos kaukės, kurias žmonės užsideda, kai nori nuslėpti savo jausmus, nuomonę arba tikslą. Per visą gyvenimą nors kartą atsiduriame tokioje situacijoje, kurioje būti nenorime. Tada ir tenka paslėpti savo tikrąją būseną bei užsidėti kaukę, su kuria demonstruojame tokius jausmus ir nuotaikas, kokius tikisi matyti aplinkiniai žmonės. Ir kaip jie apsigauja!

Taigi neatsiskleisti kitiems iki galo ir kartais užsidėti kaukę nėra blogai – geriau likti ištikimiems sau, o ne kitiems. Ką manote jūs?

Dar šis tas iš Paulo Coelho išminties...

* Gyvenimas kartais būna neįtikėtinai šykštus – ištisomis dienomis, savaitėmis, mėnesiais ir metais žmogus nesulaukia nė vieno naujo pojūčio. Po to jis praveria duris ir ant jo užgriūna visa lavina.

* Pasiklysti yra geriausias būdas aptikti kažką įdomaus.

* Gyvenimas visada yra laukimas tos valandos, kai ateitis priklausys tik nuo tavo ryžtingų veiksmų.

* Nuolat jaustis nelamingu yra neleistina prabanga.

* Pačius svarbiausius savo gyvenimo žodžius mes ištariame tylėdami.

* Kartais reikia apkelti visą pasaulį, kad suprastum, jog lobis užkastas prie tavo paties namų.

Kepinių dekoras – Simuko
Kavaliausko,
nuotr. Rimos Balčiuvienės

Kai ateina Kalėdos (galvoja vaikai)...

- Sako, tada dažnai ima snigti arba bent jau smulkiai snyguriuoti, nes vaikai, besistengdami padėti mamoms kepti imbieru kvepiančius sausinukus, taip išsimiltuoja, kad vos pajudėję pakelia visa debesį miltų... O žemėje jie virsta saldžiu sniegeliu. Netikit? Paragaukit.
- Kai paraudonuoja nuo šalčio nosys, kaltas ne kas kitas, o Kalėdų Senis – kad jo neatpažintų, jis visų nosis nudažo raudonai, o kartais ir vyrų barzdas paaugina. Kaip atpažinti tikrąjį? Paprašykit dovanų. Jei pyks – netikras, jei apdovanos – jums pavyko susitikti tikrąjį.
- Kodėl tiek daug uždegama švieselių, lempučių, girliandomis apkabinėjami namai, medžiai, tvoros... Matyt todėl, kad tamsiausiu metų laiku būtų šviesu.

Šiek tiek įdomybių apie Kalėdas

* J AV mokslininkai apskaičiavo Kalėdų Senelio kelionės greitį. Jei jis per vieną vakarą norėtų apkelti visus Pasaulio vaikus, per sekundę turėtų aplankyti 822 namus, o savo rogėmis skrieti net 1050 km/s greičiu.

* Dar prieš įsigalint raudonai apsirengusiam laimingam Kalėdų seneliui – paveikslukuose jis dėvėdavo žalios arba mėlynos spalvos drabužius. O raudonos spalvos senelio apranga išpopuliarėjo kartu su Coca-Cola reklama. Nors kai kurie tuo abejoja, tačiau Coca-Cola kalėdinės reklamos yra vienos gražiausių ir žavi savo jaudumu, pozityvumu.

* Kalėdos daugeliui asocijuojasi su giesme "Tyli naktis". Tai yra bene populiariausia giesmė visame pasaulyje. Ji buvo įrašyta ir perrašyta skirtingų dainininkų daugelį kartų. Nuo 1978-ųjų metų iki šių dienų skaičiuojama, kad įrašytos beveik 800 šios giesmės versijų. Žinoma, skirtingomis kalbomis. Ne viena versija skamba ir lietuvių kalba.

* Iš pradžių eglutės buvo puošiamos žvakutėmis. Šalia medelio visada stovėdavo kibiras vandens, kad kilus gaisrui būtų galima greitai užgesinti ugnį.

* Tradicija dovanoti kalėdines dovanas siejama su Šv. Mikalojumi. Mikalojus – dosnumu garsėjęs vyskupas, gyvenęs III a. dabartinėje Turkijoje. IX a. jis buvo paskelbtas šventuoju ir iki XIII a. prancūzų vienuoliai švėsdavo Šv. Mikalojaus šventę, kurios metu prie neturtingųjų durų padėdavo maisto. Vėliau imta keistis dovanomis.

* Kalėdų Senelio protėviu galima laikyti tą patį Šv. Mikalojų. Angliškas Kalėdų Senelio pavadinimas – Santa Klausas – kilo būtent iš olandiško Šv. Mikalojaus vardo (Sinter Klaas).

* Trys spalvos laikomos tradicinėmis Kalėdų spalvomis. Tai raudona, žalia ir auksinė. Raudona spalva simbolizuoja Kristaus kraują, žalia reiškia gyvenimą ir atgimimą, o auksinė – lengvumą, karališką prigimtį ir turtus.

* Italijoje vaikai laukia dovanų iš gerųjų fejų. Jeigu jie elgėsi blogai, neklauzados vietoj dovanų gali rasti kopūstų lapų.

* Pirmąsias dirbtines eglutes sukūrė vokiečiai. Jos buvo daromos iš žasų plunksnų.

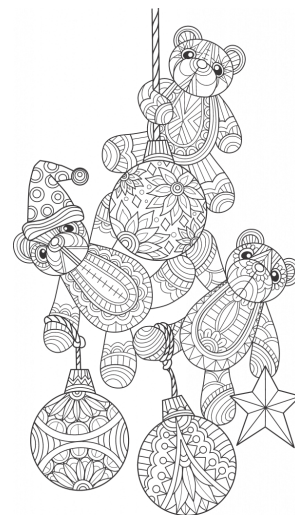
* Dž. Britanijoje galioja įstatymas, kuris liepia tikintiesiems būtinai Kalėdų rytą apsilankyti bažnyčioje. Ši prievolė yra vis dar galiojanti, nors ir nėra viešai deklaruojama. Vargu ar įmanoma žmones kontroliuoti švenčių metu.

* Tradicija prieš Kalėdas kabinti kojines kilo iš olandų legendos. Ji pasakoja, kad vienas neturtingas vyras turėjo tris dukteris, kurių negalėjo aprūpinti kraičiu. Šv. Nikolas per kaminą pažėrė auksinių monetų, o tos krisdamos vidun subiro į prie židinio padžiautas kojines. Nuo tos dienos dukros turėjo kraitį, kuris leido joms ištekėti ir taip išvengti gyvenimo gatvėje.

* Pasaulyje yra dvi Kalėdų salos: viena – Ramiajame vandenyne, kita – Indijos.

* Vokietija ir Latvija – abi valstybės pešasi dėl tos pačios garbės: abi teigia, kad pirmoji Kalėdų eglė buvo papuošta būtent pas juos.

* Japonai Kalėdų išvakarėse mėgsta valgyti KFC užkandinėse, todėl staliukus ten jie užsisako net prieš du mėnesius.

Mokinių išmintis rašiniuose byloja...

*Darbą ir jo prasmę sunaikino ankstesnių amžių žmonės. Bet kai kam pavyksta praslysti, tereikia užsibrėžti tikslą ir rasti prasmę dirbti, net jei jis [darbas] beprasmis.

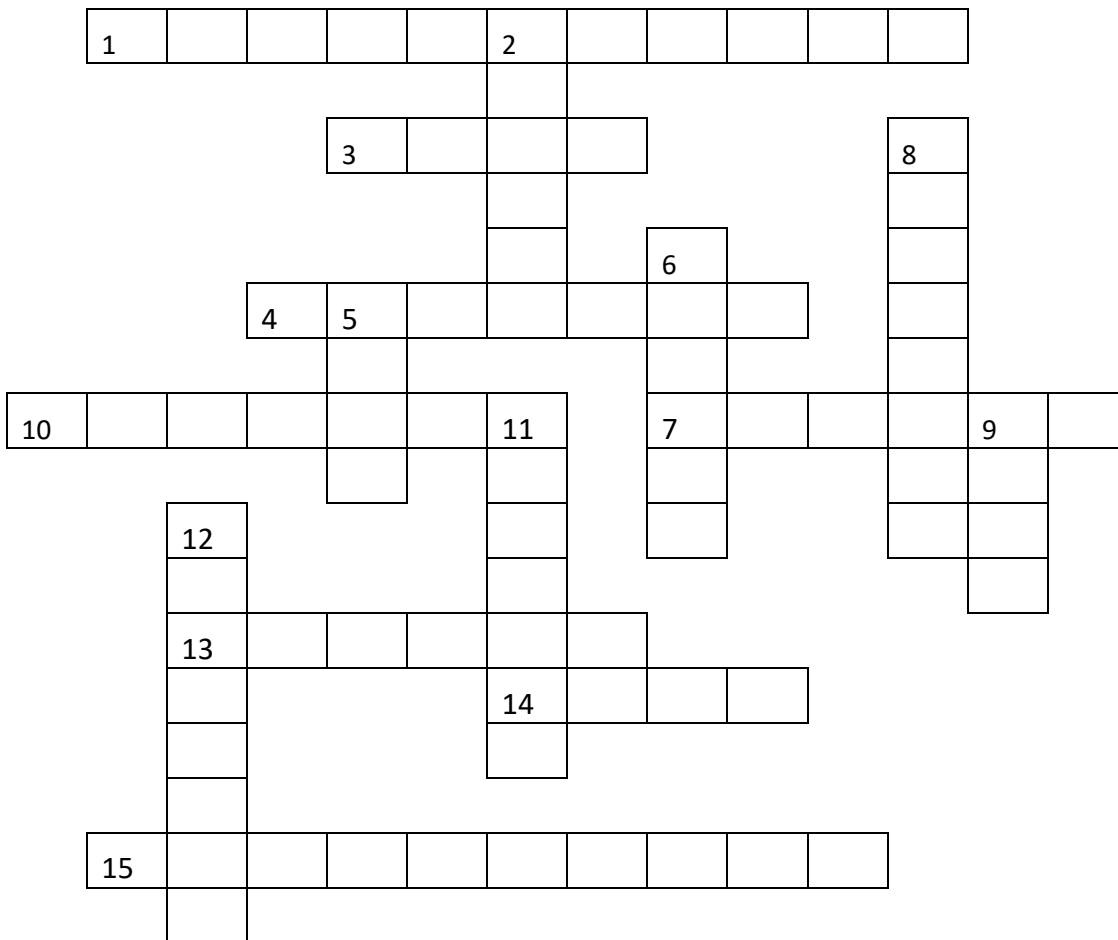
* Sunku mėgautis patinkamu darbu, jei atlygis per menkas – ir darbo vaisiai būtų kartūs.

* Kai sąjunga uždraudė lietuvišką spaudą, lietuviai taip lengvai nepasidavė, jie vis tiek rašė knygas ir jas nešiodavo.

* Renesanso filosofija – realizmas.

*Reikia labai atkreipti dėmesį, kokį žmogų, visuomenės veikėją ar kažką kitą iš galimų variantų reikia pasirinkti sau autoritetu. Jis turi sužavėti, įžiebtį tam tikrą liepsnelę akyse.

Kryžiažodis "Gimnazijos Mozaika"

Horizontaliai: 1. Džentelmenas už vairo. 3. Mokinių numylėtinė ir geros nuotaikos bei idėjų bomba. 4. Pats smagiausias ir linksmiausias mokytojas. 7. Vienas iš mokytojų, pelnęs Panevėžio r. Metų Mokytojo vardą. 10. Vienas iš aukščiausių mokyklos mokinių. 13. Mokytoja, kurios vardas, verčiant iš germanų kalbos, reiškia pergalė. 14. Atidžiausia, rūpestingiausia, viena iš pirmųjų sutinkanti ir mokinius, ir mokytojus mokykloje. 15. Labai tikslus, žvelgiantis su pasigėrėjimų ir supratimu į dangų, bet žemėje kuriantis nerealius dalykus.

Vertikaliai: 2. Mokanti skaičiuoti ne tik savus, bet ir svetimus pinigus. 5. Kas pavadintas vienu vardu: ir visžalis medis, ir smagi mėlynakė? 6. Bosų bosas. 8. Aktyvi mokinė, viena gimnazijos tarybos ir mokinių parlamento narių. 9. Uginga mergina, kuriai paklūsta scena. 12. Kur besisuksi, visada jį sutiksi, ką bedarysi – visada jo prireiks. Kas jis? 11. Ilgiausiai veikianti mokykloje ir savo renesansą išgyvenanti organizacija.